

דעת ר' יוחנן**א. בעית ר' יהודה**

- שבת – ר' יהודה מתיר לסחוט לאכילה
- עירובין – ר' יהודה אוסר ביצה שנולדה ביו"ט

ב. ג' הסברים לשיטת ר' יהודה

- ר' יוחנן – מוחלפת השיטה, ור' יהודה סובר דאסור לסחוט לאכילה (לפי רש"י על "מוחלפת השיטה) וביצה אסורה
- רבינא – ר' יהודה סובר דביצה מותרת, ודבריו בעירובין היו לשיטת רבנן
- רבינא בריה דרב עולא – ר' יהודה אוסר הביצה משום מוקצה, לא משום משקין שזבו

ברייתא של "אחד ביצה שנולדה בשבת ואחד ביצה שנולדה ביו"ט"**ג. תלמוד בבלי מסכת שבת דף מג עמוד א**

תא שמע: אחת ביצה שנולדה בשבת, ואחת ביצה שנולדה ביום טוב - אין מטלטלין לא לכסות בה את הכלי, ולסמוך בה כרעי המטה, אבל כופה עליה כלי בשביל שלא תשבר! - הכא נמי - בצריך למקומו.

ד. רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק טו הלכה י

כל דבר שיש לו מתירין ואפילו היה איסורו מדבריהם, כגון איסור מוקצה ונולד ביום טוב לא נתנו בו חכמים שיעור אלא אפילו אחד בכמה אלפים אינו בטל, שהרי יש דרך שיותר בה כגון הקדש ומעשר שני וכיוצא בהן.

ה. רדב"ז הלכות מאכלות אסורות פרק טו הלכה י

וכן כל דבר שיל"מ וכו'. בפ"ק דביצה (דף ד') ובכמה דוכתי כל דבר שיל"מ אפי' באלף לא בטיל. ומשום דאיכא מאן דמפרש דביותר מאלף בטיל כתב רבינו אפי' אחד בכמה אלפים:

הוי ספק טריפה (ולכן אינו דבר שיש לו מתירין)**ו. בית הבחירה למאירי מסכת חולין דף צז עמוד א**

דבר שאין מתירין שלו כָּאִין בודאי אלא אפשר שיבא לידי היתר ואפשר שלא יבא' הסכימו חכמי האחרונים שאינו בכלל דבר שיש לו מתירין והרי הוא בטל. כיצד? ביצה או גבינה של ספק טרפה שנתערבה והרי שמא תלד הבהמה או תטעון התרנגולת אחר כן או תשהא שנים עשר חדש ויבא לידי היתר' הואיל ומ"מ אין היתר זה בידו ושאינן ההיתר בא בודאי הרי הוא בטל:

ז. באר היטב יו"ד קב:ה

דין הוא שיבטל, ממה נפשך – אם תהיה התרנגולת טריפה אם כן הביצה לא הוי דבר שיש לו מתירין דהא באמת טריפה היא וראוי שתבטל ואם תהיה התרנגולת כשרה אם כן לא נאסר הביצה מעולם ודבר שיש לו מתירין לא שייך.